

מיכתבים

מצהיר במכס, בנמליהתעופה בן-גוריון, על הסווי דר שקיבל כמתנה באמריקה.
מתי פיינברג, חל'אביב

אין רגע משעמם

על טיבה של כותרת ("לילות ישראלי", העולם הזה 29.6.88).

מדוע הכתיר כותב מדור לילות ישראל את ריווחו על מסיבת-הפתחה של סניף קומקום החרי פאי בכותרת "2000 חוגגים משועממים"?

הלא בריווח על אותה מסיבה, שבה הוגש, כדברי המדווח, אוכל מעולה (מגשים עמוסי בשרים קרים... דוכנים לחלוקת גלילות), ושבה הופיעו להטוטנים, ליצנים ואקרובטים (שלא לדבר על שימוענה הולנדר המשגעת כיופיה), לא הוזכר ולוא ברמז הקל ביותר שמישהו השתעמם. להיפך. כתוב, במפורש: "נחילי חיפאים נהנו".
אורה אנגל, חיפה

שיאי ביצים

על ביצת-השיא שהטילה יען בקיבוץ האון ("תמרורים", העולם הזה 6.7.88).

לפי הכיסוי שקיבלה הביצה הגדולה (שני קילו ו-300 גרם) שהטילה היען של קיבוץ האון, בעיתונות, וגם בהעולם הזה, אפשר לחשוב שזה שיא-השיאים וביצת-הביצים.

אבל הרבה יותר שיאיים בנושאי הביצים הם השיאים שעליהם מדווח ספריהשיאים של גינס. למשל, המעשה בשני עובדימיטכ אמריקאיים, שניהם עיוורים, שהצליחו לקלף, תוך שבע שעות וחצי, 12,600 ביצים: **אברהם רימר, חל'אביב**

בלי חברות זרות

על הידיעה שרשות-השידור קנתה חומר מרשתות זרות על ביקור סאדאת בארץ ("תשקיף", העולם הזה 29.6.88).

במחלקת הסרטים הרקומנטריים של הטלוויזיה הישראלית נמצאים, בשלביהפקה שונים, כמה סרטים על תהליכים פוליטיים, וביניהם גם סרט על הסכסוך עם מצריים.

בארצות הברית מוציין חומר מצולם רב, יותר מהדרוש להכנת הסרטים האמורים, וביניהם ביקורו של סאדאת בארץ, בי 1977, כך שלא היה כל צורך בפנייה לחברות זרות ולא ננקט כל הליך כמתואר בידיעה במדור תשקיף.

הטלוויזיה לא פנתה ולא התכוונה לפנות לשום חברת-הפקה זרה או מקומית לרכישת החומר האמור.

שרי צימרמן, דוברת רשות-השידור, ירושלים

כתובת המערכת

קוראים המבקשים לכתוב למערכת העולם הזה מתבקשים לדייק בכתובת המערכת: רחוב גורדין 3, תל-אביב, מיקוד 63458.
בשעת הצורך ניתן גם לפנות בטלפון 232262 (03), בפקסימיליה 245242-3 972. מני 2009, ובטלסק RMYM IL 341667.

הצלקת

של העורכת

עורכי וכתבי העולם הזה נוהגים לשתף לעיתים מזומנות, את קוראי העולם הזה גם בחוויותיהם האישיות. כך גם עשתה עורכת מדור המיכתבים לחוץ של שנת 1963, כגיליון העולם הזה שהופיע השבוע לפני 25 שנה, כאשר ביקשה להסביר מדוע לא הופיע מדור במשך מספר שבועות:

● "היתה לי סיבה", גילתה העורכת במדורה המתחדש. "הוציאו לי את התוספת! ולמי שלא מאמין, יש לי גם פתק מרומא ואנני, כאשר שאלתי את אותו הרומא, לפני הניתוח: דוקטור, האם יראו לי את הצלקת? הוא השיב לי: זה יהיה תלוי רק בך, גבירתי!"

(המשך מעמוד 3)

שנסודה לפני כ-100 שנים כמיפגש של סוחריי בקר והידועה כיום כתעשיית ציוד שדות-הנפט שלה.

מה שמעניין שגם טלולה בארצות-הברית וגם טולה בברית-המועצות (שאליה, כנראה, התכוון עורך העולם הזה). הן רי זהות כמיספר אוכלוסייה: כ-400 אלף.
דן שרמי, חולון

הבת הזוכה

על זהותה של דוגמנית ("ענף יצוא חדש", "לילות ישראל", העולם הזה 6.7.88).

לא העוברות נכונות ולא התצלום נכון. כנראה נפלה טעות בגליון האחרון של העולם הזה מאחר ודנה, בתי, היא כן בין עשרים המועמדות שנבחרו השנה (וחוץ מזה הצעירה שוהתה בתצלום כדנה אינה דנה).

מלבד זאת: דנה זכתה בתואר "הרגליים של

דנה קוך האמיתית הנוגלים של השמונים

השמונים", היא נכללת בין חמש הזוכות האחרונות וגם תהיה דוגמנית של סופט אנד איז.
יהודית קוך, חל'אביב

● אכן, בשל דימיון בין שתי המשתתפות, נפלה טעות בכיתוב, והמדובר הוא לא דנה קוך. כי אם דנה שרון.

ררוש: מקרר

על אפשרות לשפר את תנאי האסירי בבלא-הנשים היחיד במדינה.

אנחנו, קבוצה של 14 אסירות בבלא-הנשים נווה-הירצה, בתקופה האחרונה לריצוי המאסר, ועם רצון עז לחזור ולתפקד כאזרחיות בחברה. לאחרונה נפתח, עבורנו ולשמחנתנו, מיני-אגף חדש בבלא-הנשים היחיד במדינה ובו שופרו חיינו ללא עוררין.

שרות בתי-הסודר תרם את המיבנה, אך מפאת חוסר-תקציב אינו יכול להעניק לנו יותר מאשר את הציוד המינימאלי והסטנדרטי ואם כי ניתנת לנו האפשרות לצפות בטלוויזיה ולהשתמש במקרר, הרי, מסיבות של חוסר-תקציב, אין בית-הכלא יכול לרכוש מכשירים אלה.

אנו זקוקות לעזרת החברה, הציבור, או כל גוף אחר, היכול ומוכן לתרום לנו מקרר ומכשיר-טל-וויזיה. ריטה דסקלו, בשם אסירות אגף נ. נווה-הירצה. רמלה

הגבר עם הסוודר

על ח"כ אהרון אבו-חצירא (מונולוג של ליליאן שלום, העולם הזה 6.7.88).

מחשבו-הנפש האחרון של דפנה ברק (עם המיליונרית האמריקאית שלום) למדתי את סוד הישרדותו של ח"כ אהרון אבו-חצירא, ולא רק בזכות תרגיל מחושב היטב כמו זה שהיקנה לו מקום כטוח (בשורות הליכוד) לכנסת ה-12.

ייתכן אמנם ויש עוד פוליטיקאים היודעים להבחין, כמו אבו-חצירא, כי האדם העומד מולם הוא גבר, בהתחשב בכך שבתפילה היומית שלו מוזכרת המילה גבר ("ברוך שעשני גבר"), אבל אני בספק אם קיים עוד פוליטיקאי אחד שהיה

קווא י'קי,

ריאלי ככנסת, ולאחר שנכשל הוא טרוד באירגון מרד של ראשי-הסניפים במפלגת-העבודה נגד המרכז, בגלל תוצאות ההצבעה. אולי יקריש קצת זמן לאכיפת החוק בעירוף?

זוהי רוגמה טובה (או רעה) של פאסון-דה-פארלה. ברור שהכותב לא התכוון למשמעות המיר לולית של המילים: שהמיבנה הבלתי-יחזקי של קריסטל לא נהרס בגלל עיסוקיו של אורי עמית במיפלגתו.

נגד קריסטל הוצאו כמה צווי-הריסה. זה התחיל עוד לפני שעמית נבחר כראשי-העירייה, וזה נמשך בתקופת-הכונתו.

ברור כי בעידיה גדולה כמו זו מחולקת הסמכויות בין אנשים רבים. על הריסת בתים ממונה מחלקה מסוימת. אפשר לבוא בטענות אל ראשי-העירייה אם מחלקה מסוימת אינה פועלת כראוי (כשם שבאים אלי בטענות כאשר מתפרסם בשבועון זה משהו פסול, גם כשלא קראתי מראש). אולם מובן מאליו שראשי-העירייה אינו אחראי בפועל לכל פרט ופרט מן המתרחש כממלכתו.

משום-כך אין כל קשר ממשי בין מיקרה זה ובין אי-בחירתו של עמית למקום ריאלי כרשימת מיפלגתו לכנסת הבאה (ורב שאני מצטער עליך, אגב. הייתי רואה בעין טובה את הכללתם של אנשים כמוהו, מנהיגים מקומיים שהוכיחו את עצמם).

עמית נפגע מן הקטע, וחושש כנראה שמה אנשים באמת יחשבו שהוא מזניח את ענייניו העירוניים בגלל שאיפתיו הפרלמנטריות. או שמה יש קשר בין כל זה ובין המיקרה המסויים של חברת קריסטל.

לא היתה כל כוונה להגיד זאת, ואני בהחלט מתנצל אם יכול היה להיווצר רושם כזה.

למדליפים, הידד!

חיים ברעם, שהיה בשעתו בעלי-סוד בה עולם הזה, פירסם השבוע כמה זיכרונות במקומון הירושלמי כל העיר. בעיקבות האיום של ח"כ מיכה רייסר שאנשי-הליכוד יפסיקו בעתיד להדליף לעיתונים המסייעים למערך.

הנה קטע:

לפני כמה שנים פירסמתי כתבה בעולם הזה על היחסים הפנימיים בחרות. אחרי הופעתה כנסת יורד לוי למישרדו של יצחק שמיר, שהיה גם אז ראש-ממשלה (בלי המערך), וקבל על כך שתי לילי-שיחה שלו בארבע עיניים עם שמיר התפרסם מילה במילה בכתבה. כל כתב ככנסת יספר לכם, כמה קל להשיג מידע מח"כים של חרות, בעיקר אם יש בו כדי לפגוע בחבריהם לסיעה. דווקא אנשי המתנה של לוי, שרייסר הוא מראשי, יודו עים בפתחות שלהם לעיתונאים, שאין לחשוך בהם באהרה כלשהי למתנה הלאומי.

לפני חמש שנים פנה אלי ח"כ ממחנה-הליוי וניסה להשתל דרכי סיפור מפולפל על ח"כ צעיר אחר, שהיה ועודו, מאנשי שמיר המובהקים. כיוון שלסיפור הזה לא היתה כל משמעות פוליטית אלא רק פיקנטריה רכלותית, שלא נראתה לי רלבאנטית, רחתי את ההדלפה והודעתי לח"כ לשעבר (ואולי גם לעתיד) הנ"ל, שאין לי כל עניין בהדרייה-מיטות של פוליטיקאים. האיש נד"הם, השיח בפניי בכעס רב, שקודמי בעולם הזה היה עט על סיפור כזה, ומאו הפסיק אפילו להקדים לי בידכת-שלום כמיסדרונות הכנסת.

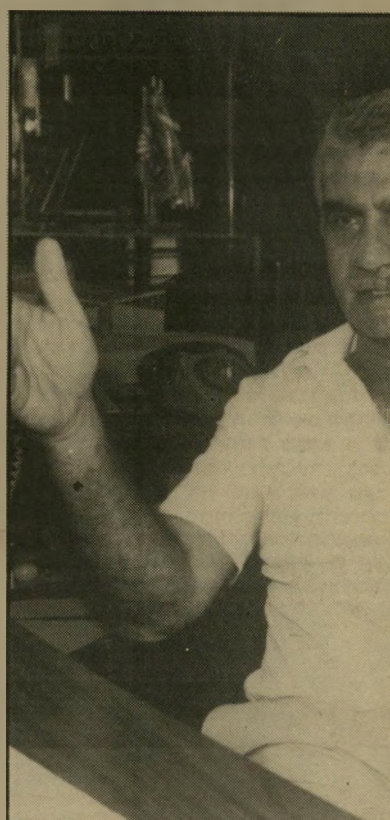
ד.א.א.א.

בתום מילחמת-האיתנים בתנועת-החירות על השביעיות נשאל השר עוד וייצמן בטל-וויזיה לתגובתו.

וייצמן הפליט מייד פסוק משעשע: "עד עכשיו שמענו על המישפחה הלוחמת. עכשיו אנחנו צריכים לדבר על המישפחה הלוחמת זה בזה!" וייצמן לא המציא את הפסוק הזה. יתכן מאוד שאינו יודע את המקור.

העולם הזה מתגאה לאיחת על הכותרות שלו. אחרות מהן זכורות לנו גם אחרי הרבה שנים. זוהי אחת מהן.

הכותרת "המישפחה הלוחמת זה בזה" הופיעה לפני יותר מעשר שנים נועל לכתבה על המיל-חמה הפנימית בתנועת-החירות. אז היה מדובר

ראשי-העירייה עמית לא בונר הכנסת

עדיין על המישפחה המקורית: מנחם בגין, חיים לנראו, יוחנן באדר וחבריהם. כפי שאמר קוהולח ושגם הוא לא היה רע במתן כותרותו: "ואין חדש תחת השמש".

FAÇON DE PARLER

בצרפתית אומרים: פאסון-דה-פארלה. צורת-דיבור. הנונה למילים שמשמעותן אינה מילולית, אך שהכל מבינים את כוונתן האמיתית. לפני שבועיים כתב יגאל לביב במדורו, אחה והענקי (העולם הזה 29.6.88). קטע קטן על מיקרה של בנייה בלתי-חוקית ברמת-גן. דובר על צווי-הריסה שהוצאו נגד חברת קריסטל. ושלא הוצא-לפועל.

כסוף הקטע כתב לביב: ראש עיריית רמת-גן היה עסוק מאוד באחרונה, בניסיון להיכנס למקום